

Sara Hildén -akatemia

Kuvataiteen perusopetuksen laaja oppimäärä

Syventävien opintojen lopputyö

Anni Nyrhinen, 2025

Minä kuvantekijänä – Johdanto

Aloitin kuvataidekoulussa kolmannella luokalla. Hain kouluun myöhemmin kuin muut ikäiseni. Muistaakseni sinä keväänä kouluun otettiin kaksi ikäistäni opiskelijaa. Olen pienestä pitäen harrastanut kuvataidetta kotona. Nuorempana taide oli myös tärkeää yhteistä tekemistä äidin ja pikkuveljen kanssa. Innostus kuvataiteeseen onkin paljolti syntynyt kotona. Äitini on hyvin luova ja myös itse taiteellisesti lahjakas. Hän oli ja on edelleenkin suurin kannustajani.

Myös kuvataidekoulussa aloitettuani olen harrastanut piirtämistä ja maalaamista kotona. Myös koulussa kuvataide on aina ollut yksi lempiaineistani. Tästä syystä hainkin lukioon Tammerkosken lukion kuvataide- ja designlinjalle. Nyt jo kaksi vuotta koulussa opiskeltuani suhteeni taiteeseen on vain syventynyt.

Löydän inspiraatiota kuvataiteen tekemiseen monista paikoista ja asioista ympäristössäni. Ihmiset ympärilläni; ystävät, opettajat ja vanhemmat; inspiroivat niin suorilla neuvoillaan kuin yhdessä käydyillä keskusteluilla. Nykymaailmassa sosiaalisella medially on suuri rooli nuorten, myös minun, elämässä. Monien haittojen vastapainoksi some on helppo keino taiteilijoille verkostoitua. Seuraan somessa monia taiteilijoita. Some on myös alusta ja paikka, jossa usein jaan taidettani.

Nautin ja saan myös paljon inspiraatiota erilaisista taidenäyttelyistä. Käyn usein museoissa ja gallerioissa kotikaupungissani Tampereella. Myös aina kun matkustan vaikka Helsinkiin tai Turkuun yritän ehtiä käymään kaupungin museoissa ja gallerioissa. Ulkomaanmatkoilla museoissa käyminen on kuin unelmaa. Tuntuu absurdilta nähdä ilmi elävänä teoksia, joita on netin välityksellä ihaillut jopa vuosia.

Katsaus Syventäviin opintoihin 8.–10. vsk.

Syventävien opintojen aikana osallistuin piirustus- ja maalaustyöpajoihin. Keväällä 2023, Tammerkosken lukion kuvataide- ja designlinjan pääsykokeiden aikana, olin piirustustyöpajassa. Sen kevään työpaja on jäänyt minulle erityisenä mieleen, koska koen siitä olleen erityisesti apua pääsykoeprosessin aikana. Työpajan tehtävät valmistivat kokeisiin ja opettajan tuki sekä neuvot antoivat tarvittua rohkeutta.

Juuri tuolla piirustuskurssilla piirsin kuvan mummini keittiöstä, jossa vietin monia iltapäiviä alakouluikäisenä. Tehtävänantona oli kuvata piirtäen jokin tärkeä ja turvallinen paikka. Piirsin kuvan muistista, mikä tuntui tärkeältä ja teki myös työprosessista merkittävän.

Asetin syventäville opinnoilleni tavoitteeksi kehittyä taiteentekijänä vielä enemmän ja oppia suhtautumaan omaan tekemiseeni ja töihini armollisemmin. Toivoin kehittyväni maalaamisessa ja symbolistisemmän ja ajatuksia herättävän taiteen tekemisessä. Koen, että olen syventävien opintojen aikana oppinut olemaan armollisempi itseäni kohtaan. Huomaan myös luovani ja löytäväni töistäni aina vain enemmän syvempiä merkityksiä. Haluan jatkaa työskentelyä edelleen tätä tavoitetta kohti.

Perusopintojen portfolioissa kerron, että töiden sisällöt ja aiheet pyörivät paljolti luonnon ja muiden realististen kohteiden ympärillä. Vaikka olen osittain jatkanut työskentelyä samalla linjalla, koen laajentaneeni taiteeni aiheita. Edelleen töideni aiheet ovat usein arkisia, mutta olen pystynyt laajentamaan ajatteluani niiden ympärillä. Arkinen aihe kuvautuikin nykyisissä töissäni usein yhdistettynä esimerkiksi abstraktiin jälkeen. Olen ikään kuin päässyt arkisten aiheiden kuoren alle ja syvemmille ilmaisun tasoille. Selkeää teemaa töihini ei kuitenkaan ole ainakaan vielä muodostunut. Nautin, kun voin tehdä vaihtelevaa ja aina erilaista taidetta.

Suhde taiteeseen

Perusopintojen portfolioissa kuvaan taidekäsitystäni hyvin luonnonläheiseksi. Arvostin silloin eniten luontoon liittyvää ja muutenkin realistista taidetta. Jopa vierastin nykytaidetta, ja esimerkiksi pop-taide ei ollut ollenkaan oma juttuni. Syventävien opintojen aikana taidekäsitykseni on huomattavasti laajentunut. Tykkään edelleen paljon realistisesta taiteesta, mutta sen rinnalla myös nykytaide ihastuttaa.

Olen viime vuosien aikana löytänyt paljon uusia suosikkitaiteilijoita, etenkin suomalaisia. Olen myös päässyt matkustamaan paikkoihin, esimerkiksi Lontooseen, joissa olen nähnyt jo pitkään ihailemiini taiteilijoiden teoksia. Myös kantaaottava taide on noussut yhdeksi itseäni eniten kiinnostaviksi taiteen teemoista. Olen jo jossain määrin myös itse pyrkinyt ottamaan taiteellani kantaa, mutta tämäkin on asia, jossa haluaisin edelleen kehittyä.

Merkittävin uusi tapa tehdä taidetta, johon olen syventävien opintojen aikana perehtynyt, on öljyvärimaalaus. Pitkään haaveilin öljyväreillä työskentelystä, ja olenkin nyt todella iloinen, että osaan käyttää niitä jo melko luontevasti. Öljyvärit tuntuvatkin yhdeltä omalta taiteen tekemisen tekniikalta.

Viimeisen parin vuoden aikana olen kasvanut paljon ihmisenä ja samalla myös taiteilijana. Koen, että pystyn nykyään laittamaan taiteeseeni enemmän omia arvojani. Vaikka kaikille merkitykset eivät ainakaan heti aukeaisi, koen onnistuneeni luomaan taidetta, jolla on itselleni merkitys. Oma suhde omaan taiteeseeni on myös kehittynyt paljon. Perusopintojen portfolioa tehdessäni tuntui vieraalta kutsua omia töitä teoksiksi tai taiteeksi. Olin todella epävarma ja pelkäsin muiden mielipiteitä. Vaikka edelleen epävarmuus on välillä läsnä taiteen tekemisessä, olen oppinut arvostamaan omaa tekemistäni enemmän. Kuvataidekoulun lisäksi iso syy tähän on lukio, jonka aloitin nyt jo kaksi vuotta sitten. Tammerkosken lukion kuvataide- ja designlinjalla olen saanut oppia ja olla omanlaisten ihmisten ympäröimänä positiivisessa ja rakentavassa yhteisössä.

Oma identiteetti ja minuus ovat teemoja, joita olen ainakin jollain tasolla käsitellyt syventävissä opinnoissani jo ennen lopputyötä. Koen kuitenkin, että lopputyössä ja sitä tehdessä löysin uuden tason ja lähestymistavan näihin aiheisiin. Lopputyön tekemisprosessi opetti minulle paljon niin taiteilijana kuin nuorena ihmisenäkin.

Lopputyön aihe, tekniikka ja tavoitteet

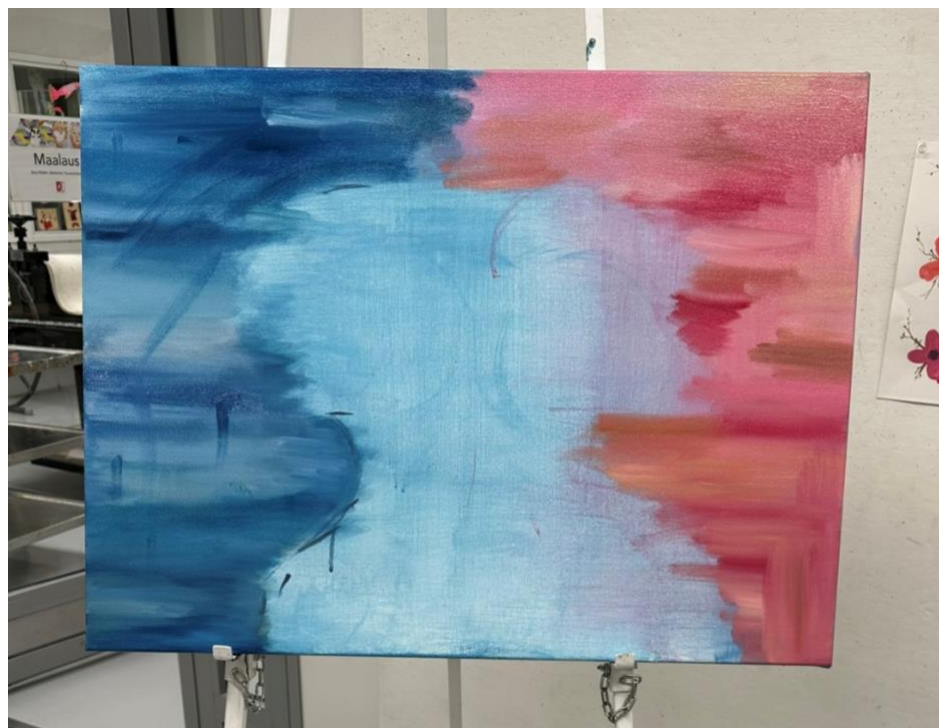
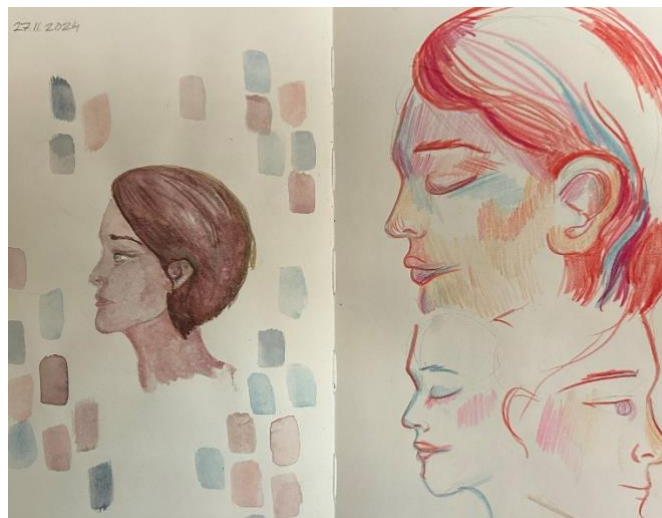
Lopputyöni aihe on lyhyesti sanottuna minä. Olen introvertti ja varsinkin uusien ihmisten seurassa usein melko ujo. Kun minuun tutustuu paremmin, avautuu minusta kuitenkin toinen puoli. Ollessani turvalliselta tuntuvassa ympäristössä ja ilmapiirissä olen nauravainen ja puhun paljon. Minä ja myös ihmiset ympärilläni tunnistavat ikään kuin kaksi minua.

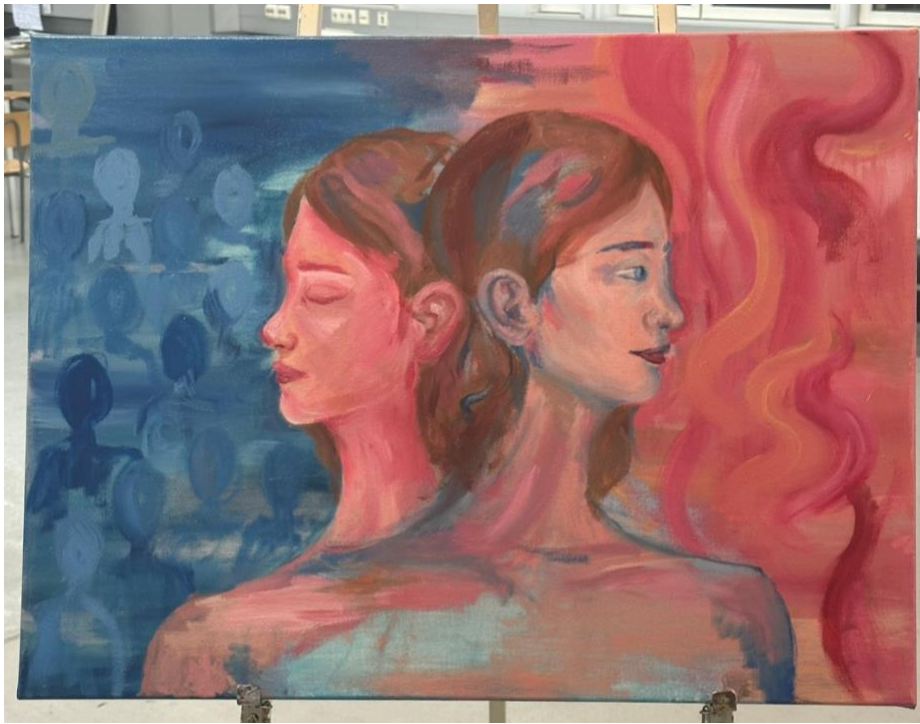
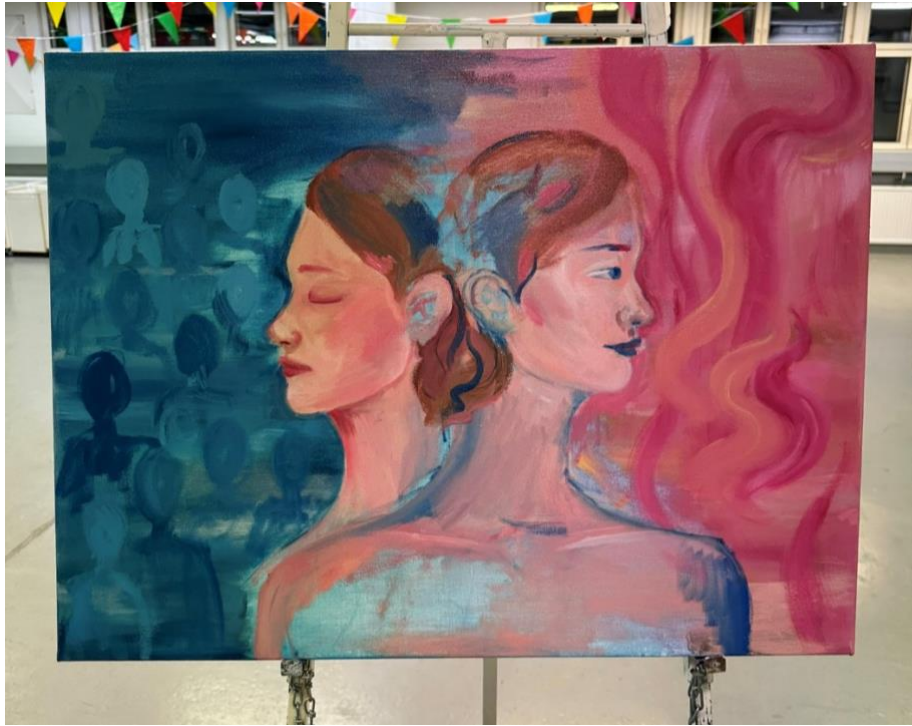
Tunnen ajoittain epävarmuutta ujoudestani. Olen kuitenkin pikkuhiljaa matkalla siihen pisteeseen, että osaan hyväksyä nämä kaksi puolta itsestäni. Kumpikaan ei ole toista huonompi, ja niiden välinen tasapaino tekee minusta juuri minut. Valitsin aiheen lopputyöhöni, koska se tuntuu vaikealta sanoittaa. Sanat eivät tuo tunnetiloja yhtä laajasti esiin. Koska teos on henkilökohtainen tulkintani, ei sekään välttämättä avaudu muille samalla tavalla kuin minulle itselleni.

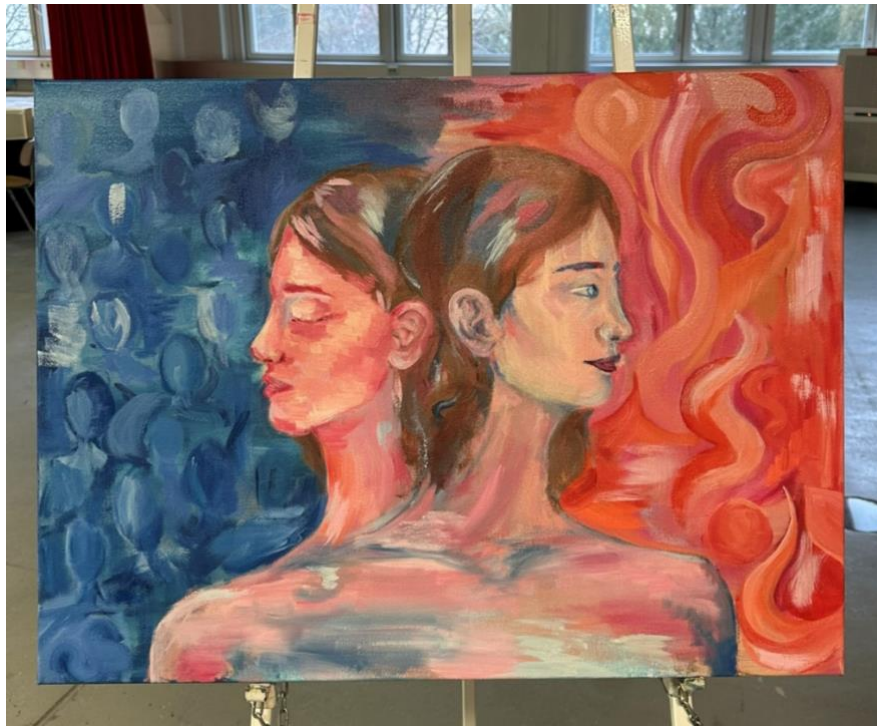
Valitsin työni tekniikaksi öljyvärimaalauksen, koska olen viimeisen parin vuoden aikana päässyt työskentelemään tekniikalla paljon, ja siten siitä on tullut tuttu itselleni. Tiesin jo pitkään, että haluan tehdä lopputyöni maalaten kanvakselle. Taidemuseoissa vieraillessani suosikkiteoksieni tiedoissa on usein lukenut: ”öljy kankaalle”. Nuo sanat tuntuvat niin hienoilta ja ammattimaisilta. Kuulostaa hassulta, että nyt nuo sanat kuvailevat omaa teostani. Sisäinen lapseni kirkuu ilosta.

Tärkein tavoitteeni lopputyölle oli, että nuorempi minä olisi lopputulokseen tyytyväinen. Nuorempana katselin aina ihailevin silmin lopputyöntekijöitä ja heidän teoksiaan. Silloin tuntui hassulta ajatella, että itse olisin samassa tilanteessa kuin he. Uskallan melko varmasti sanoa, että 10-vuotias Anni pitäisi maalauksesta.

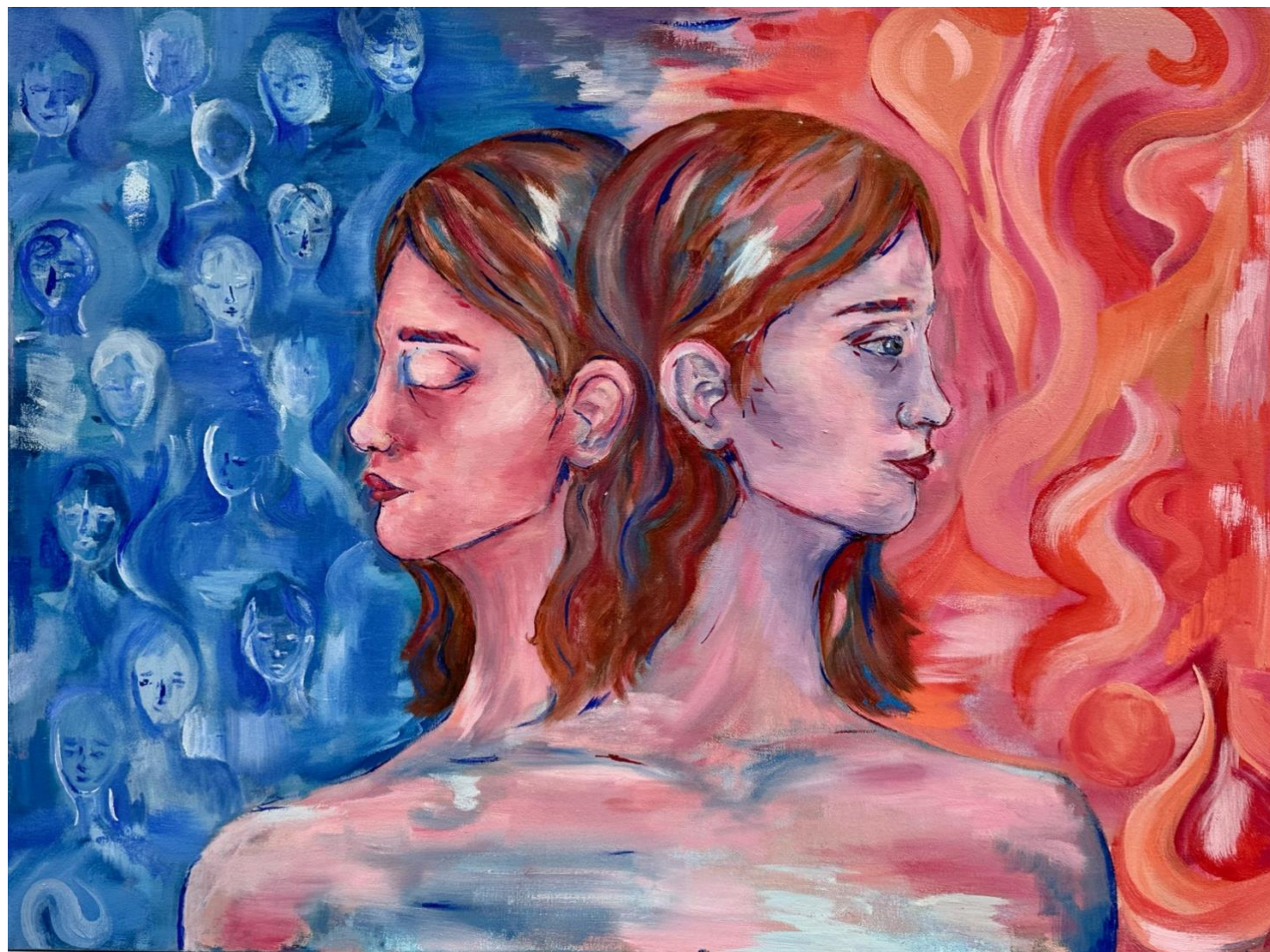
Kuvia työprosessista

Valmis työ

Lopputyön työskentelyprosessi

Mietin kesällä ennen lopputyön aloittamista paljon aiheen valintaa. Silti minulla oli ideoista puutetta. Vaikka se kuulostaakin kliseiseltä, ensimmäisen lopputyötapoamisen aikana idea alkoi kuitenkin kehittyä. Mietin pitkään ennen maalaamisen aloittamista, minkä puolen minuudesta haluan tuoda teoksessa esiin. Vaikka suunnitteluvaiheeseen kuluikin melko paljon aikaa, olen tyytyväinen, että mietin huolella maalauksen idean ennen työstämisen aloittamista. Kun aloin maalaamaan kanvakselle, tuntui ensimmäisten maalausvetojen tekeminen hirtittävän vaikealta. Melko nopeasti pääsin kuitenkin vauhtiin, ja työ alkoi edistyä.

Jumitin pitkään maalauksen ihmishahmoissa, etenkin niiden kasvoissa. Olin päättänyt ennen maalaamisen aloittamista, että en pyri täysin realistiseen toteutukseen. Oli kuitenkin vaikeaa löytää hyvä välimuoto realistisen ilmaisun ja oman tyylin väliltä. Koen lopulta, monien uusien maalauskerrosten jälkeen, onnistuneeni yhdistelyssä melko hyvin.

Alun perin olin ajatellut tekeväni taustasta enemmän esittävän. Päädyin kuitenkin muuttamaan suunnitelmaani ja toteuttamaan taustan enemmän abstraktilla tavalla. Esittävien kuvien sijasta pyrin kuvaamaan tunteita värein ja muodoin. Kun maalausta katsookin pidempään, erottuu abstraktin seasta myös esittäviä piirteitä.

Työ valmistui viime hetkellä. Loppusuoralla itsekritiikki puski aina vain kovempaa, ja teki melkein mieli heittää koko työ pois. Kuitenkin pyydettyäni rakentavaa palautetta läheisiltäni keräsin voimani ja pienellä loppupuristuksella sain työn valmiiksi.

Itsearviointi

Työskentelyssä helpointa oli valitsemani tekniikka. Öljyvärit soveltuivat hyvin pidempään maalausprosessiin. En myöskään ehtinyt tylsistyä tekniikkaan, sillä se on minulle lopulta melko uusi. Opin työskentelyn aikana jatkuvasti uutta. Suunnittelin hyvin ennen työn aloittamista, miten käytän maaleja, mutta itse työn kulun suunnittelu jäi vähäisemmälle. Ideoin jatkuvasti lisää työn edetessä, ja siksi olikin välillä vaikeaa päättää mihin suuntaan haluan työtä viedä. Joissain kohdissa jäin myös jumittamaan - tein aina vaan uusia kerroksia. Prosessin aikana tämä turhautti. Kun asiaa miettii enemmän, on itseasiassa aika hauska ajatus, että niin maalauksessa kuin minussakin on monia kerroksia.

Työn paras osa oli työskentelyprosessi. En ole koskaan ennen työstänyt yhtä teosta näin pitkää aikaa. Maalaamisesta muodostui rutiini arkeen. Tuntuu oudolta, että nyt työn ollessa valmis jää omasta arjesta niin iso osa pois. Samalla minusta kuitenkin tuntuu, että nyt on työn aika valmistua. Aivan loputtomiin en olisi yhtä työtä jaksanut maalata.

Jos aloittaisin nyt uuden päättötyön, harkitsisin hetken ennen kuin alkaisin maalaamaan ihmishahmoja. Vaikka olenkin melko tyytyväinen lopputulokseen, olisin voinut työstää taustaa, ainakin paikoittain, vielä pidemmälle. Ihmishahmoihin kului ehdottomasti eniten aikaa maalausprosessissa.

Asetin ennen lopputyön aloittamista tavoitteeksi sen, että aihe kestää aikaa ja olen itse lopputulokseen tyytyväinen. Mielipiteeni lopputulokseen tuntuu vaihtelevan vähän väliä, mutta kokonaisuudessaan olen oikein tyytyväinen. Suurin kehu, jonka pystyn itselleni itsekritiikin seasta antamaan, on pitkäjänteisyydestä ja jaksamisesta.